

Ve dnech 20. a 21. dubna se ve Víru u Nového Města na Moravě odehrálo zajímavé klání s časem a pamětí, jehož původcem a vlastně i hlavním aktérem se stala tramská skupina Falešná karta. Ta se rozhodla, že pozve několik svých hudebních přátel a společně se pokusí hrát tramské, folk a country písničky plných 24 hodin.

Do Víru se zatímto účelem sjela, nejen kompletní Falešná karta (Milda, Vlasták, Číra a Jim), ale i jejich dvorní autor Roby (kytara), Slůně z T.O. Mufloni (kytara, kontrabas), brněnský oldtramp Kuba (kytara, foukačka), českobudějovický Trapper (banjo, kytara), Olda z Adamova (kontrabas), brněnský Švorcák (kapela Stalaktit, banjo) a Bzuk z Jewelců (banjo).

Podle jednoduchých pravidel, které ještě před započítím celého experimentu shrnul kapelník Falešné karty, Milda Dvořák, měli hrát všichni muzikanti nepřetržitě všechny písně, povolena byla každou hodinu společná pětiminutová přestávka, po každé třetí hodině byla přestávka patnáctiminutová. Od nepřetržitého hraní a zpívání pak mohla muzikanty omluvit už jen přetržená struna nebo náhlá fyziologická indispozice.

Hrát se začalo v sobotu přesně v jedenáct hodin dopoledne, přičemž repertoárový list nebyl dopředu dán, ale vyvíjel se dle momentální chuti všech zúčastněných. Celkově je ale možné říct, že převažoval repertoár tramský, nejhranější v něm byly písničky Hoboes, Hop tropu a brněnských tramských kapel. Průměr počtu odehraných písní na jednu hodinu vyšel zhruba na 19, celkem se za 24 hodin Le Mans odehrálo 434 písní. Tou závěrečnou byla Poslední píseň Mikiho Ryvolý, kterou si společnými silami zazpívali všichni včetně čtyř finalistů, kteří své snažení dotáhli do vytouženého konce.

To už se vlastně dostáváme k výsledkům klání. To zvládli nejlépe kamarádi Milda, Vlasták, Slůně a Trapper, kteří skutečně vydrželi hrát 24 hodin v kuse. Na paty jim ještě šlapal Bzuk s dvaceti hodinami a Jim s Kubou, kteří vydrželi hrát hodin osmnáct.

K celé akci se dá říct už jen to, že v žádném případě nešlo o nějaké "mechanické" přehrávání písniček za pravidelného sledování hodinových ručiček. Naopak, bylo to velice příjemné setkání, čtyřadvacetihodinový session se vším všudy. Na jeho začátku jsem vůbec nevěřil, že by se dalo jen tak z rukávu tolik písniček vysypat. Dnes můžu s klidem napsat, že kdybychom jako normální lidští tvorové nebyli omezeni únavou, dalo by se těch písní zahrát i několikrát tolik, protože i po nedělní jedenácté hodině nás napadaly stále další a další songy, které se o

24 hodin Le Mans po trampsku

Napsal uživatel Šaolín
Pátek, 26 Duben 2002 01:00

tomhle víkendu zahrát prostě nestihly.

A co bude dál? Něco určitě. Milda i ostatní Falešňáci už teď uvažují o dalším maratónu, tentokrát by ho ovšem rádi zaměřili více tématicky, prostě tak, aby i další akce byla pro všechny zúčastněné stejným tajemným lákadlem tak, jako byly 24 hodin Le Mans. Držím klukům palce a moc se těším na další nápady, se kterými přijdou?

Na to, jak to viděli svýma očima přímo kluci z Falešné karty, se můžete podívat zde: www.mujiweb.cz/zabava/fkarta/24_h_Le_Mans.htm